

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਫਲਸ਼ਾਅ, ਜੇ.

ਮੂਲ ਰਾਜ, ਉਰਫ਼ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੁਰੀ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ

1954 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 265

1955

15 ਅਪ੍ਰੈਲ

ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1882)- ਧਾਰਾ 106 ਅਤੇ 110- ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ- ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ- ਨੋਟਿਸ- ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਪਰਿਸਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ- ਨੋਟਿਸ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ - ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ, ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਬੇਨੇਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸਲਸਿਚਿਓਨੀ (1), ਕੰਵਰ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਘੁਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਸਾਈਡਬੇਥਮ ਬਨਾਮ ਹਾਲੈਂਡ (3), ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

25 ਮਾਰਚ, 1954, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੱਤ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ- ਜੱਜ IV ਕਲਾਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 14 ਦਸੰਬਰ, , 1953, ਪਲੈਨਟ ਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ। P. 2, ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲਈ. 60 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 60. 60 ਕਿਰਾਇਆ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ, ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਫਲਸ਼ਾਅ ਜੇ. ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰਾਜ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਈਟ 'ਤੇ 60 ਰੁਪਏ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਜੋ ਕਿ 12 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹਨ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1949 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕੁਝ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 583 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਦਾਲਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ 60 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਡੀਕ੍ਰੀਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਸੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਸਾਈਟ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਦੀ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਬਣ ਗਈ। ਟੇਨੈਂਸੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ 15 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਜਾਣੇ- ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 110 ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ

ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 1 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਨੇਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸਲਸਿਚਿਓਨੀ, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਜੂਨ, 1921 ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1 ਜੂਨ, 1925 ਅਤੇ 1 ਮਾਰਚ, 1928 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡਣ ਲਈ 1 ਫਰਵਰੀ, 1928 ਨੂੰ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 12 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1950. ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ, ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਿਨ, ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 1 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਬਜਾਏ 30 ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕੰਵਰ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਘੁੱਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਵਾਰ- ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ ਚੇਤ ਰਾਮ (1), ਅਤੇ ਦੂਲਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੇਲਾ ਸਿੰਘ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਮਹੀਨਾ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ (3), ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੀ ਸੈਖ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ, ਅਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਰਗਾ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੇ. ਸਾਈਡਬੇਥਮ ਬਨਾਮ ਹਾਲੈਂਡ (4) ਵਿੱਚ ਲਿੰਡਲੇ ਐਲ.ਜੇ., ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - **Mohinderpal Singh, Translator.**